

...καθ' ἑξῆς ἑλληνιστὸν τὸ καφε-
 ρα κρατεῖ μὲν ὁ ἀρχηγὸς ἐ-
 πιβάλλεται μὲ τὴν παλληκα-
 ρίαν ὄρει δίδει πόντους καὶ εἰς
 καταδύσεις τοῦ πλέον καλ-
 ῶτος δίδει πόντους καὶ εἰς
 τὴν τῶν φυλακῶν καὶ εἰς τοὺς
 Αὐτὴ ἦτο ἡ ἰατρὸς τῶν πα-
 κίων φυλακῶν.
 Ἐν ὁ Τοπτοῦ Σουλταῖν.
 τα ἀρκετάσθηδες. Ἀπὸ ἀπόψε
 πρώτο συντροφίᾳ μου τὸν κα-
 ρὸν Ἀλκίην, ἀπ' ἐδοῦ. Πιοτεῖον
 συντροφίᾳ μου θὲ εἶνε ἀπο-
 ναι γιατί αὐτὸ εἶνε δίκαιον.
 ἔξωσαν ἐπὶ λογαριάζομε ἕνα
 κάρη ὅπως τοῦ πρέπει. Λοι-
 πὸν ὅλοι ἐπὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ὅ-
 τῃ, ἡ φίλος μου ἀπ' ἐδοῦ εἶνε
 κα.
 ὁδοιμασίας ἠκούσθησαν ἀπὸ
 οἱ τρεῖς ἄλλοι συντάκται τοῦ
 εἰρήν ἔπαυσαν νὰ θηλώσουν
 φωνοὶ καθ' ἕνα καὶ εἶπε τὸ
 νὰ ἐκίμων ἕνα τέτοιο
 τμητὴ ἐκείνη ὁ Ἀλκίης ἐπὶ ἔρε
 τὴ θέσι ποῦ τοῦ ἀρχῆς. Ἀλλ'
 του εἰς τὸ νταλιβέρη ἐπέ-
 στοχολοῦ νέας περιπετειάς,
 κατοῦσθαι.
 καὶ ἡ ἀποστολὴ εἰς ἕνα
 τῶν ὅτι ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ
 ραὶ καὶ ἀναλωσάται. Διότι
 καὶ ἀποθνήσκουσι, ἄλλοι πεθαί-
 νονται καὶ ἄλλοι μετα-
 στασιάζονται καὶ ἄλλοι μετα-
 στασιάζονται καὶ συμπλοκαὶ
 οἱ κοροῖδοι ὅπου τόσον εἶχε
 τόσον καλὰ ἐπερνοῦσαν ὁ
 ἦσαν τὰ εἶδη :
 Σουλταῖν εἶχε ἐπὶ τὴν
 εἰρήν ἰσχυρῶν, ὁ ἄριστος ἐ-
 ἔσθ' ὅτι ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς
 καὶ τὸν ἐπὶ τὴν ἐπιτελε-
 κτὸν ὁ ἀριστοτέλης τῶν φων-
 τὸν Τοπτοῦ Σουλταῖν
 εἶπε ἡ Α. Ἀδιοκρατορικῆ
 ὁ Σουλταῖν Ἀρβούλ Χαμῆτ
 ἔκαστος νὰ τοῦ ἀπονεμῆ χά-
 ρα ἡ ἀριστοτέλης ἐκείνης ἐπι-
 ὄν.
 ἀπὸν τοῦ Τοπτοῦ Σουλταῖν
 ἦς.
 Καὶ ἄλλοι δύο καλοὶ
 καὶ ἔργονται δύο κα-
 τοῦν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 ἦν. Συμπλοκαὶ καὶ
 ὄσεις.

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ
ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΝ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ
 Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Διερχόμεθα μερικὸς μικροσπειροῦς
 καὶ φθάνομεν εἰς τὸ Μουσταφῆ, τὸ ὁ-
 ποῖον εἶνε ὁ σταθμὸς τῆς Ραιδεστοῦ.
 Βασικὰ κατήλθον τῆς ἀμαρτυρο-
 χίας καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ πρῶτον καφε-
 νεῖον τὸ ὁποῖον συνήντησα. Ἀφοῦ ἀ-
 νεπαύθην ὀλίγον δὲν ἐβράδυνα νὰ εἴ-
 ρω ἐκεῖνο τοῦ ὁποῖου ἔχει ἀνάγκη ἕ-
 νας ταξιδιωτῆς. Κάποιος σωφὸρ ἐκά-
 λει τρεῖς ἐκ τῶν θαμῶνων τοῦ καφε-
 νεῖου, τοὺς ὁποίους εἶχε φέρει ἀπὸ τὴν
 Ραιδεστον καὶ ἐξήτει τὸν τέταρτον ἐ-
 παύσαν διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἀγῶ-
 γι μου. Καὶ ὁ τέταρτος ἦμην ἐγὼ.
 Τὸ αὐτοκίνητον ἐκείνῳ μὲ μετρίαντα-
 χύτητα διὰ μέσου τοῦ ὄρειου δρόμου.
 Ἀπὸ τὸ παράθυρον διεκρίνω τοὺς με-
 γάλους στρατώνας, οἱ ὁποῖοι σήμερον
 εἶνε ἀρκετοὶ, καθόσον ἐξέλειπον ἤδη
 οἱ στρατηγικοὶ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους
 εἶχον ἀνεγερθῆ οὔτοι πρὸ τοῦ Βαλκα-
 νικοῦ πολέμου.
 Ἐνεθυμήθην ὅτι διὰ τὴν ἐπι-
 τὴν στρατῶνων αὐτῶν ἠκούσθησαν
 κισκερὴν τοῦ ὄρειου δρόμου καὶ ὁ
 ποῖον περνοῦσαμε. Ἐκεῖ ἠκούσθησαν
 εἰργασθῆσαν. Ἄλλοι ἠκούσθησαν ὅτι
 ἦτο γερμῶς ἀπὸ πρῶτον ἠκούσθησαν
 οἱ καὶ τῶρα παροῦσται ἐκεῖ ὅτι ἠκού-
 σθησαν ὅτι ἕνα ἀπὸ τῶν ἀρκετῶν ἐν
 καὶ τὴν μέγαν ἀρκετῶν ἐκεῖ ἠκού-
 σθησαν ὅτι ἕνα ἀπὸ τῶν ἀρκετῶν ἐκεῖ
 κατηφορικῶς. Καὶ ὁ πρῶτος ἠκού-
 σθησαν πρὸς τὴν θάλασσαν, τὸ πρῶτον γὰρ
 μαλακώτερο.

Ο ἄνδρῆς τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ εἰς τὴν Πλατείαν τῆς Ραιδεστοῦ

Ἦδη τὸ αὐτοκίνητον ἦτο ἐπὶ τῆς
 ταχύντηα τεσσαράκοντα ὁδοῦ καὶ
 καθ' ὄραν. Μακρόθεν ἠκούσθησαν ὁ
 κρινόνται αἱ ἀκαδομαὶ τῆς Ραιδεστοῦ
 μὲ τὰ πολλὰ τζαμά τῆς τῶν ὁποῖον
 οἱ μαρκεδες φαινοῦνται ὅσαν νὰ λογι-
 ζῶν τὸν οὐρανόν. Δὲν παρήλθον εἰρη-
 δέκα περίπου λεπτά καὶ ὀδοιπόρος ἡ
 πόλις διακρίνεται ἀπλωμένη κατὰ μή-
 κος τῆς παραλίας τῆς θαλάσσης Μαρ-
 μαρά.
 Παρὰ τὸ συμφέρον μου, δὲν γνορίζω
 γιατί, δὲν ἠνοῖξα κουβέρτα μὲ τοὺς
 τρεῖς ἄλλους συνταξιδιωτῆς μου.
 Ἀλλὰ καὶ οἱ τρεῖς συνταξιδιωτῆται
 μου, ὅλοι Τοῦρκοι, ἦσαν ἀμίλητοι. Εἶ-
 νε ζήτημα ἂν καθ' ὅλην τὴν διαδρο-
 μὴν ἀντιήλαξαν πέντε λέξεις ἀναμε-
 ταξῶ των. Τὸ παρουσαστικόν των ἐ-
 πρὸδιδε ἀνθρώπους στενοχωρημένους.
 Κάτι θὰ εἶχαν φαινεῖται τοῦ τοῦς κρι-
 τοῦσε σιωπηλοῦς.
 Τὸ αὐτοκίνητον ἐστάθμευσεν εἰς τὴν
 κεντρικὴν ἀγοράν, ἧτις, ὅπως ἔμαθα
 ἀργότερα, ὀνομάζεται «Ἀραμὰ Πα-
 ζάρ».
 Μακρὰ σειρά λαχανοπωλείων καὶ ἄλ-
 λων μαγαζίων καὶ διάφορα σιτηπορι-
 κὰ καταστήματα ἐκτείνονται ἐκεῖ.
 Κατελθὼν τοῦ αὐτοκινήτου, περιε-
 γράσθην τὰ γυροκαὶ μετ' ὀλίγον εἰσῆλ-
 θον εἰς ἕνα καφενεῖον ἀρκετὰ περιποι-
 ἠμένον.
 Οἱ θαμῶνες ἦσαν ἀρκετοὶ καὶ ἀφοῦ
 ἐκάθησα ἔρριμα ἐπανηλημένα βλέμ-
 ματα, ἴσως ἴδω κανένα γνῶριμον δι-
 στυχῶς, ὅλοι ἦσαν ἀγνωστοὶ καὶ εὐλό-
 γως ἦρξα νὰ στενοχωροῦμαι μέσε σὲ
 ἐκεῖνο τὸ περιβάλλον.

Ποῖος θὰ μὲ ἐξετηρητήσῃ εἰς τὴν
 ἀποστολήν μου; Πῶς θὰ δυνήθῃ νὰ
 μάθο τὰ διάφορα μέρη, τὰ σπῆτια τὰ
 μαγαζιά τῶν ἐπιτακτισθέντων ἐλλήνων;
 Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ερωτήματα ὄρ-
 θοῦντο ἐνώπιόν μου καὶ ἡ στενοχώρια
 μου βαθμηδὸν ἤρξενα.
 Ἐσκέφθην πρὸς στιγμὴν νὰ κἀνω
 ἕνα περιπάτον πρὸς τὰ ἔξω, ὅπου πα-
 ρετρεῖτο ἀρκετὴ κίνησις, πρῶτον τὸ δ-
 ποῖον μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν, ἴσως
 συναντήσω κάποιον γνῶριμον, εἶπα
 μέσα μου, καὶ ἦμην ἐτοιμὸς, νὰ πραγ-
 ματοποιήσω τὴν σκέψιν μου. Τὴν στιγ-
 μὴν ἐκείνην ἠνοῖξεν ἡ θύρα τοῦ καφε-
 νεῖου καὶ εἶδα νὰ εἰσέρχεται ἕνας κα-
 λοντυμένος νέος, ὅστις ἔφερεν ὑπὸ τὴν
 μασχάλην του, ἕνα πετσίον χαρτοφυ-
 λακα ἀρκετὰ ὀγκώδη. Διήρξε ἡ στε-
 νοχώρια μου διασκεδασθῆ... Εἰς τὸ
 πρόσωπον τοῦ νέου ἐκείνου διεκρίνα
 κάποιον γνῶριμον, κάποιον ποῦ προ-
 σταθοῦσα νὰ ἐνθυμήθῃ.
 Μόλις ἐμβῆκε, ἐκάθησε δίπλα σὲ ἕ-
 να τραπέζι καὶ ἀμέσως ἠνοῖξε τὸν χαρ-
 τοφυλάκιόν του καὶ ἀφοῦ ἐβγάλεν ἕνα
 μάτσο χαρτιά ἤρξα νὰ τὰ ἐξαφυλλίσῃ,
 οἷτιν ὁπῶς ἐρευνητικὰ βλέμματα
 ἐπὶ τῶν θαμῶνων. Μιὰ στιγμὴ παρ-
 τήρθη πρὸς τὸ μέρος μου καὶ τὸ βλέμ-
 μα του προσήλθῃ ἐπὶ τὴν δευτερό-
 λεπτα σὲ τὸ πρόσωπό μου. Ὅπως μοῦ
 εἶπεν ἀργότερα κατὶ ἐνεθυμήθῃ μὰδὲν
 ἠμποροῦς νὰ συζεντρώσῃ τὴν μνή-
 μην του. Ἀμφότεροι εἶχαμε τοῦσίδιους
 διαταγμούς.
 ΑΘ. ΖΑΡΔΑΛΙΔΗΣ
 ΑΥΡΙΟΝ ἢ συνέχεια

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΗΞΜΟΝΗΤΟΝ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ο νέος επανέλαβε και πάλιν το ξε-
μάλημα των εγγράφων του. Το δημο-
σιογραφικόν διαμότιον με βραδύτητα.
Έλασθε να αφήσω τους διαταγμούς.
Σηκόθηρα άποτομος και τών πλη-
σίσιον. Καταστήσαμε και μείναμε α-
μίλητοι επί τινι δευτερόλεπτα. Πρω-
τος έλυσσ την σιωπήν μου και χαμο-
γεώντας τού ειπε:

— Θέλω να σάς γνωρίσω. Η μνήμη
μου δεν πιστεύω να με διαγράψει. Μή-
πως ήσαστε στο Καραγάτι.

— Εκεί γεννήθηκα. Ο πατέρας μου έλασσε με εις τα χωρία
δηροδρομίων και εγώ εγεννηθήναι
την ανακοχήν του. Είπα τήν πατέρα
μου να έλασσε με εις τα χωρία.
Είπα ο υίός μου να έλασσε με εις
τα χωρία να έλασσε με εις τα χωρία
επί ταίμαι του.

— Τι γίνεται ο πατέρας σου
— Απέθανε ο πατέρας σου εις
Βαρσοβία.

— Για να πάνση η οικογένειά σου
Στρουζίνσκη, την οποίαν ήσασσε στο
προσώπότη του, έλασσε να έλασσε
την κατακοχήν μου και όταν ήσασσε
τό διομά μου ήσασσε κατάλητος.
Δέν κορέλεινα να του δηγηθώ την
στενοχώρια που ήσα από όλιγον, όταν
εβρέθη άγνωστο, μεταξύ άγνωστου
περιβάλλοντος και την δυσφορίαν, που
ήδονόνην ότι δέν θα ήδυνάνην να
ικανοποιησώ πλήρως την επιθυμίαν
μου, όσον άφορά τών σκοπών της εις
Ραιδεστού άφίσεώς μου.

— Πρέπει να σημειώσω, ότι τόν συνο-
μιλήτην μου έγνωρίσα από τό Καρα-
γάτι, όταν άκοχη ήτο παιδάκι. Ο μα-
καρίτης πατήρ του ήτο πρώτευον οι-
κογενετάρχου και διεκρίνετο μεταξύ
άλλων ξένων ύπαλλήλων τών σιδηρο-
δρομίων.

— Φυσικά, ή κυβέρντα μας περιστρά-
φη εις τό Καραγάτι, τού όποιου την
σημειωτήν λαίστασιν του εξιστόρησα
και εφάνετο καταγοητευμένος από τά
λόγια μου. Δέν έβράδυνα να μάθω ότι
εις Ραιδεστού έγκαταστάθη από τριών
έτων ως πρώττω ασφαλιστικών εται-
ριών και ως τούότου, ήπρηξεν ένας
πολιτικός πληροφροί ιδότης διά την ά-
ποστολήν μου.

— Ας διεπιστώσα κατά την εν Ραιδε-
στού διαμονήν μου, ήτο συμπάθης εις
τούς Τουρξους της πόλεως. Ηέσους να
κήρη καλό την δουλειά του και γα' αυ-
τό συνετιγρίσθη με ένα Τουρξον και
ως μου ειπε, τούτο τόν όφελησε πολύ
στάς εργασιός του.

— Ο ήλιος ειχε δόση και ή κυβέρντα
μας εξηκολούρει διαχτυκά, χωρίς χαρι-

μίαν διακοπήν. Εσκέφθην ότι ήσασσε
να φροντίσω διά κατάλημα και μετ'
όλιγον εξήλθομεν τού καφενείου και
άφου άδοπορήσαμεν όλιγον, εφάσα-
μεν εις ένα μεγαλοπρεπές κτιριον.

— Ητο τό ξενοδοχείον "Ανατόλ" ό-
που άκορώς διέμενεν ο κ. Στρουζίν-
σκη. Ανηλθομεν την κλίμακα και έ-
μεινα έκθαμβος από την πολυτέλειαν
την όποιαν είδα εις τό πλουσιός προ-
τιμμένα σαλόνη. Ένας μεσήλιξ τουρ-
κος εκάθητο ενάπιον ενός πολυτελούς
γραφείου. Ητο ο ιδιοκτήτης τού ξε-
νοδοχείου, τόν όποιον μου συνέστησε
ο φίλος μου με την παράκλησιν να
κρατηθώ ένα κρεβάτι δι' εμέ. Είς τών
ύπαλλήλων φέρων ιδιαίτερον στολήν,
παρέλαθε τόν σάκκα μου και άφου ά-
καταστήσαμεν τού ξενοδοχείου κατό-
χον έλασσε με εις τόν όποιον κτι-
ριόνα των φατηόνη. Το καφενείον
ήτο ένα πρώτης τάξεως κέντρον με βα-
σιλιά επίπλωσι. Εράγαμε κουρβεντιάζον-
τες διαχτυκάς και εκείθεν μετέβημε
εις τόν εκει πλησίον κληματογράφον.

— Ένα χανουμάκι — μου ειπε δηλαδή
ότι ήτο χανουμάκι, διότι δέν διέφερε
διόλου από δικό μας κορίτσι — τοπο-
θετημένο στο γκισέ, κολλούσε τά ει-
σιτήρια. Πήραμε ένα θεωρητό και όμο-
λογώ ότι εινε ζήτημα άν παρηκολού-
θησα την προβολήν της ταινίας διότι
ο κ. Στρουζίνσκη δέν έπαυσε να με έ-
ρωτά για διάφορα πράγματα που συνέ-
βησαν στο Καρανάτι, άφ' ότου ειχε
φύγη με τούς γονείς του.

— Ελησρόνησα ν' αναφέρω άνστέρο
μίαν απαραίτητον λεπτομέρειαν. Ο φί-
λος μου Στρουζίνσκη όμιλει την έλλη-
νικήν ως μητρικήν του γλώσσαν, όπως
και όλα τά παιδιά των Γερμανών, των
Γάλλων, Αδστριακών, Τσεχοσλοβάτων
και Πολλωνών που ύπηρετούν εις την
διεύθυνσιν των σιδηροδρομίων εις Κο-
ραγάτι, λόγω του συγχρωτισμού των
παιδιών εκείνων με τά Ελληνοπαίδια,
επέδρασε κατά ένα τρόπον καταλη-
κτικόν ή Ελληνική γλώσσα εις αυτά
και ένθυμούμαι, ότι και αυτά άόδη
αί μητέρες των ήναγκάσθησαν να εκ-
μάθουν την Ελληνικήν χάριν των παι-
διών των.

— Τό πρώτο ο φίλος μου με άνέμενεν
εις τό καφενείον τού ξενοδοχείου.

— Από εκει μετέβημεν εις τό γραφεί-
όν του, όπου μου έγνωρίσε τόν συνε-
ταίρόν του, ένα Τουρξον πολύ εύγενή
και άριτά μορφωμένον.

— Άφου άντηλλάξαμεν μερικά λόγια ο
φίλος μου, μου ειπε μ'ένα χαμόγελο.
— Είμαι στάς διαταγάς σου.

ΑΘ. ΖΑΡΑΔΑΙΔΗΣ
ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΔΗΣΜΟΝΗΤΟΝ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ἐκεῖ κοντά συναντήμεν καὶ ἄλλην ἄρμενικὴν ἐκκλησίαν ἐξ ἴσου μεγαλοπρεπὴ καὶ παρέχει τὰ ἄλλοτε ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια ἀρρέγων καὶ θηλέων, καὶ χρησιμοποιούμενα τῶρα ὑπὸ τῶν Τούρκων διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Ἀπέναντι θυοδένται ὑπερήφανα τὰ «Ἰφιγένεια» κτισθέντα δαπάναις τοῦ μεγαλοῦτου Θεοδορίδου εἰς μνήμην τῆς ἀποθανούσης κόρης τοῦ Ἰφιγένειας.

Προχωροῦμεν κατηφορικῶς καὶ διακρίνομεν τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας ὅπου ἐφυλάσσετο ἡ θαυματουργὸς εἰκών τῆς Παναγίας Ρευματοκαταρτίσσης, τὴν ὅποιαν οἱ εὐσεβεῖς Ραιδεστικοὶ φεύγοντες παρέλαβον καὶ μετέφερον εἰς Θεσσαλονίκην, φυλάσσειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγ. Γεωργίου κατ' ἔτος συρρέουσιν ἐκ τῶν εἰς τὰ ἄνω ὄρη τῆς Ἑλλάδος ἐγκατεστημένοι.

Ἐκ τῆς Παναγίας καταγορεύεται ἡ ἀφορμὴ τῆς Ραιδεστοῦ.

Ἐκεῖ διηγείτο ἡλικιωμένος ἐγκατεστημένος ἐκ τῆς Ραιδεστοῦ φίλος μου ὡς καὶ ἡλικιωκῶς μετὰ τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Ρευματοκαταρτίσσης, ἡ ὅποιαν ἀναφέρει, ὅτι κάποιος πλοίαρχος κομιστὸς ὅστις εἶχεν ἀρρᾶξιν μετὰ τὸ καθάριόν του στό λιμάνι ἔναντι ἀκριβῶς τῆς θέσεως ὅπου εὐρίσκετο τὸ ἀγίασμα τῆς εἰκόνης ἐκ θαύματος ἀνέβλεψε καὶ εἶδεν ἀμέσως στήλιος φωτὸς ἐκκεκτομένης ἐκ τοῦ ἀγιάσματος. Ὁ ἰατρεὺς καπετάνιος πρὸς ἀνάμνησιν ἐκτίσεν δι' ἑξῆς ἡμέρας μίαν μικρὰν ἐκκλησίαν, ἡ ἀνάβλεψις δὲ τοῦ καπετάνιου ἐγένετο αἰτία νὰ συρρέουσιν ἅπαντα πλῆθη πλοιοκτόνων εἰς τὴν ἀνευσεθεῖσαν μικρὰν ἐκκλησίαν καὶ ἀεγότερον ἀνηρέθη ἡ σημερινὴ μεγαλοπρεπὴς ἐκκλησία, τὴν ὅποιαν ἐσεβάσθησαν οἱ Τούρκοι, λέγεται δὲ μετὰ τῶν Τούρκων, ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν περὶ προσφύγων μέχρι σήμερον μεταβαίνουν καὶ νύπτινται εἰς τὸ θαυματουργὸν ἀγίασμα. Πρὸ τῆς ἐκκενώσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρος, ἡτις ἢ ὁ ἡ Δευτέρα τῆς Κυριακῆς τοῦ Θεοῦ, συγγέρουσιν γιλιᾶδες κόσμου ἐκ πάσης γωνίας τῆς Θράκης καὶ κατὰ κερκὸς ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν ἐπενήργει θεαυεπτικῶς ἐπὶ πολλῶν πλοιοκτόνων.

Στρέφομεν πρὸς τὰ ἑπάνω καὶ φθάνομεν εἰς τὸ Παλιὸν «Μπαλὴ-πασά» (ψαράδικα) ὅπου εὐρίσκεται κλεισμένη ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας, φανερωμένης. Ἐκεῖ γύρω ἐκτίσεται ἡ ἄλλοτε κοσμοβουθεῖς ἑλληνικὴ συνοικία ὅπου

διακρίνω τὰ ἀρχοντικὰ σπήτια Μυστακίδου, Τουρκοῦ Σάββα, (ἐπὶ ἑλληνοκρατίας νομαρχία) Ζαφειράκη Κάλφα, τὸ φαρμακεῖον Σάββα, τὸ καφενεῖον Τοῦρκαλη μετὰ τοῦ ξενοδοχείου, τὸ πανδοχεῖον Χατζῆ Γεωργίου κ. ἄ. Τὰ σπήτια αὐτὰ κατοικοῦμενα ὑπὸ Τούρκων προσφύγων ἐκ Σερβίας, καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Μακεδονίας, ευρίσκονται ἐν καλῇ σχετικῶς καταστάσει, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ λοιπὰ χαμόσπρητα, τὰ ὅποια σὺν τῷ χρόνῳ καταρρέουσιν. Πέρομε ἕνα ἀνηφορικὸν δρόμον καὶ φθάνομε εἰς ἄλλην ἑλληνικὴν ἄλλοτε συνοικίαν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, ὅπου καὶ ἡ ὁμώνυμος ἐκκλησία ὅπου ἄλλα ἀρχοντικὰ μετὰ τῶν ὁσίων τοῦ Χ. Ἰ. Ἁντωνίου καὶ Μπαντιᾶ.

Προχωροῦμε, διερχόμενοι διάφορους σχολικοὺς δρόμους, εὐρήμοις διαβατῶν καὶ φθάνομεν εἰς τὸ Σιδηρῶν ὅπου διάφορα μικρὰ κενεῖται καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν κατὰ τὴν ἀφορμὴν τῆς Ραιδεστοῦ καὶ «ζονάκια». Κατερχόμεθα ἀκριβῶς συναντήμεν τὸν λουτροῦνα τοῦ «Παπαβασιλείου» καὶ ἀπέναντι τὸ μεγαλοπρεπὲς τζαμί ὅπου ἐκτίσεται καὶ ἡ ἀγορὰ τῶν σιδηρουργῶν «Τσιλεγκιτζεφερ Τσαρσή». Τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ, προσηγορικῶς ἦτο προνόμιον τῶν ἄρμενίων. Τώρα μερικοὶ Τούρκοι προσκαθοῦν νὰ δώσουν τὴν παλαιὰν ζοῆν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἡ ὅποια δυσλόω; θὰ ἐπανέλθῃ. Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ τσαρσί καὶ βαδίζοντες κατηφορικῶς φθάνομεν εἰς τὴν διασταύρωσιν τριῶν ὁδῶν. Ἡ μία διευθύνεται πρὸς τὸ Διοικητήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ προβάλλει ὁ πελώριος ἀνδρῶν τοῦ Ραῖξῆ, καταλήγει δὲ ἡ ὁδὸς αὐτὴ εἰς τὸ ἑλληνοκτεῖον (Μπελεντιε), ἡ ἄλλη εἰς τὸ «Ντεβε-χάν» ἰδιοκτησίαν ἄλλοτε τοῦ Ἀθανασίου καὶ ἡ τρίτη πρὸς τὰ «σιδηράδικα» καταλήγουσα εἰς τὰ «παλιὰ ψαράδικα». Περάσομε καὶ ἀπὸ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς δρόμους. Παντοῦ μαγαζιά διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ εἰδῶν πολυτελείας καὶ φιλικῶν.

Ἡ ἀγοραστὴ κίνησις δὲν μοῦ ἐράνη ζοηρά. Ὅπως ἐπληροφορήθην ἀπὸ τὸν φίλον μου ἡ κρίσις ἐχει ἀπλόωσι ἀπὸ μακρὸν χρόνον τοὺς πλοιοκτοῦντας εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰ εἶδη φιλικῶν καὶ πολυτελείας.

Προχωροῦμεν ἀπὸ τὰ σιδηράδικα περὶ τὰ ἑκατὸν βήματα καὶ συναντήμεν τὸ ἄλλοτε Ἐκπαιδευτήριον Γεωργιάδου χρησιμοποιούμενον σήμερον ὡς σχολὴ «Ρουδέ» καὶ ἐκτὸθεν βαδίζοντες πάλιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΕΛΦΙΝΩΝ

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ
ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΛΗΞΑΝΔΡΕΟΥΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ
Η ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ἐκεῖθεν, βαδίζοντες παραλιακῶς, φθάνομεν εἰς τὰ «βαρβάρικα» ὅπου αἱ πελώρια ἀπέθρηκα σπηλιῶν τοῦ Θεοδοσίου, ὁπόθεν καθὼς διηγούνται οἱ Ραιδεστίνοι, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐφορτῶντο 3-4000 ἀνάξια σινηρά εἰς τὰ διάφορα καίρια, ἐνθ' ἡμερῶν ἡ παλαιὰ αὐτὴ παρουσιάζει ὄψιν νεοῦν. Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ εἶχε γίνῃ ἡ νέα λεγομένη σμάλα-ἔπον πεινούσαν τὰ μεγάλα ἀγκύρασια. Παλαιότερα εἶνε τὰ φράδικα ὅπου διακρίνεται σχετικὴ κίνησις. Πρὸς τὰ κάτω σταντῶμεν τὰ ἄλλοτε καταστήματα Μιργαριτοφ καὶ Μανίδου, τὸ τελωνεῖον καὶ τὴν ἄλλοτε «Ρεζή» καὶ ἀλλοῖον τοῦ τελωνεῖου τὴν παλαιὰ «Σάλα».

Ἦτο κινῶν πλεονὸν τὰ ξεκουρασθῶμε λίγα καὶ ἐβρίχαμε εἰς ἓνα πλησίον ἐκεῖ καφετέιον. Περιπατούσαμε τρεῖς ὄρας ἐπάνω κάτω καὶ τὸ μεσημέρι εἰσερχόμεθα.

Τὸ ἀπόγευμα συνερίζοντες ἐπὶ τὸν κατόν μας, κατηνθύνθημε πρὸς τὴν «Χάρρα» (εβραϊκὴ συναγωγή) ὅπου ἡ εβραϊκὴ συνοικία. Τὸ σπέρμα αὐτῆς ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἄλλα ἡμερῶν ἐστὶν ἕως. Ἀπὸ τὰ ἐνδοτέρα τῆς πόλεως κινῶν ἀκροῦντες γινονται καὶ ἐκείνη καὶ ἐδῶ ἡμερῶν ἰσραηλιτικὰ ὄψιν γένεσι.

Ἀνερχόμεθα καὶ φθάνομε πρὸς τὴν «Τσιφλή-ὄνοῦ». Ἀριστερὰ ἀναστρέφεται τὰ ερείπια τοῦ παλαιοῦ ἡμερῶν καὶ τῶν φυλακῶν, ἀποτελεσθέντων ἀμφοτέρων τῶν κτιρίων πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ συντάγματος.

Ἐκεῖ εὐρίσκονται ἀναμνησμένα τὰ ἄλλοτε ἑλληνικὰ καὶ ἀρμενικὰ σπήτια καὶ καταστήματα καὶ ἐν τῷ μέρει αὐτῶν ἱερῆος ἄλλη ἀρμενικὴ ἐκκλησία. Ἐκεῖ εἰς τὸν «Πέρα-μαχαλά» σταντῶμεν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μετὰ τὸν ἄλλοτε ὄψιν περιβολὸν τῆς. Ἐκεῖθεν προχωροῦντες καὶ διερχόμενοι ἐρειπωμένα σπήτια φθάνομεν εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς πόλεως ὅπου ἔξωθι τῶν σπητιῶν τὸ θανατοῦργον ἀγίασμα τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν ἐπέστη, μετὰ τὴν διαφοράν-ὅτι μένει πλειεστὸν ὄψιν καὶ αἱ ἄλλαι ἐκκλησίαι.

Ἐκ τῆς ἁγίας Ζώνης προχωροῦμεν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως κατευθυνθέντες πάλιν πρὸς τὴν παραλίαν ὁπόθεν ἄρχεται ἡ πρὸς Ἡράκλειαν καὶ Τυρρολόην ἀγούσα ἀμαξιτὴ ὁδός. Ἐπίσης περιηλόμεν καὶ τὴν ἀπὸ Τσιφλῆ-ὄνοῦ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς πόλεως ὁδὸν ἠτις διήκει πρὸς τὰ Μάλγαρα ὅπου συνηντήσαμεν τὰ ἐργαστήρια Ἀδριμαντιανοῦ, Χαζάρ καὶ τὸν ἀλεγομένην Βουτρερά.

Μοῦ διέφερε νὰ ἀναφέρω ἀνωτέρω ὅτι παραλείψω τῆς ἐκκλησίας Πανα-

γίας Ρεμματοχοροῦσιν ὄψιν τὸ μακρομακρὸν κτίριον ὁποῦ πρὸ τῆς ἐκκλήσεως ἐξοριστοῦσιν ὡς ἀγνωστικῶν τῆς φιλοτιμίας ἀδελφότητος ἐνεργηθέν διὰ τὴν τὸν προῖοντων τῆς Ραιδεστοῦ κατὰ τὸ 1871 ἐξῆν ὁ Ἐ. Θεοδοσίου, Λαζίζης, Καλλιῶν, Μεσσητίης, Μανδανάκης κ. ἄ. καὶ ὅπου ἦσαν τὰ γραφεῖα τοῦ Φιλικαῖ-δευτικῶν Συλλόγου.

Εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ μέγαρον τοῦ Ἀναγνωστηρίου μετὰ τὸν ὄψιν ἀπεραντὸν κήπον τοῦ συνεκεντρωθέντο οἱ προῖοντες τῆς Ραιδεστοῦ, καὶ μετὰ τὸν κατακλιθεῖν αὐτοῦ ἐνδομοσίων πρὸς ἐξορηγήθειαν τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων, συνεσκέποντο καὶ ἐλάμβανον ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα ζητημάτων.

Ἐκεῖ ἔδρασαν ἐθνικῶς, οἱ ἀείμνητοι Γρ. Λαζίζης, ἱατρός Νεράντης καὶ οἱ ἐπιζῶντες Ἀθινόδορος ἐγκατεστημένος ἐν Θεσπλίῃ, Πεπόνης ὁ καὶ Ἀνδρέας Ραιδεστοῦ ἐπιλληνοκρατίας, Ἰωάννης Μανίδης ἐγκατεστημένος ἐν Τυρρολόῃ, ἱατρός Σαραντιδῆς, ὁ βουλευτὴς Ἐβρου Φ. Μανουήλ καὶ ἄλλοι.

Ἡ Ραιδεστός πρὸ ἔσοδου μνηστοπότης ὄψιν ἐκάστοτε μνηστοπότης ἐφερχοῦν τίτλον τοῦ ἁγίου Ἡρακλείου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρόσφατα ἱστορικὰ γεγονότα, ἦτο ἀπὸ τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς ἐκκλήσεως, ἡ Ραιδεστός ὄψιν τὸ κέντρον ἐστὶν ἐξελίχθησαν σοβαρὰ γεγονότα. Οἱ Ραιδεστίνοι, ἐδοκίμασαν περισσότερο ἴσως τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Ἁν. Θράκης τὴν μὴνυν τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

Οἱ τελευταῖοι, ὡς ἐνθυμοῦμαι ἀπὸ τὰ ἀνακινωθέντα τοῦ Σουκρῆ-πασᾶ, εἶχον εἰσελθῆ εἰς τὴν Ραιδεστόν τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἐνθ' οἱ κάτοικοι τῆς πολυκαθῶν πόλεως ἐδοκίμαζαν ἀπερὶ γρηγορῶν τῶν, ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ τουρκικοῦ στόλου, ὅστις εὐρίσκειτο εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Μαρμαρά. Τότε οἱ Τούρκοι πανικοβληθέντες ἐφευγον πρὸς τὴν Καλλιπόλιν, ἐνθ' οἱ Ἕλληνες καὶ ἀρμενιοὶ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν τηλεβόλων τοῦ στόλου διήρχοντο σιτιμᾶς ἀγωνιοῦσις.

Οἱ Βούλγαροι γενόμενοι κύριοι τῆς πόλεως ἐφήρμοσαν κατὰ γράμμα τὸ πρόγραμμα τῆς λεηλασίας τῶν τουρκικῶν καταστημάτων καὶ κατοικιῶν ὡς καὶ τῶν διαφόρων κτιρίων καὶ τεχνῶν. Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς καίτοι δὲν ἠνοχλήθη, ἐν τούτοις ἀπεργινώθη τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ παντὸς εἶδους τροφίμων, τὰ ὅποια ἐπέταξαν αἱ βουλγαρικαὶ ἀρχαί, ἐγχειρίσαντες τὴν γνωστὰς «ράσπισιας» πολλὰ τῶν ὁποίων ὡς μοῦ διηγούντο ἀργότερον μερικοὶ Ραιδεστίνοι, ἐντὶ ν' ἀναφέρουν τὰ ἐπιταχθέντα εἶδη, περιείχον λέξεις ὑβριστικῶς τὰς ὁποίας χάριν τῆς δημοσίας αἰδοῦς δὲν ἀναφέρω ἐνταῦθα.

ΑΘ. ΖΑΡΡΑΛΙΑΝΗΣ
ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΖΗΜΙΩΝ
ΑΠΟΔΕΥΟΝΤΟΣ

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΤΑ "ΜΑΚΕΔ. ΝΕΑ" ΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΗΞΑΝΔΡΕΟΥΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΘΡΑΚΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΑΙΔΕΣΤΟΝ

Ε ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

νά φανή ανώτερος του
ση κταίεται του νεαρού
ού ίσως είχε υποτινασαι
τον καιρία τουτοπλιότερον

για το 'Ρβού άπεδεικνύ-
τα πολυ υλοτερεα της δυ-
α 'Ρβου Κωνστος.

νίξινεό τινεσ νά μεταπί-
τωρον των Στρατιωτικων
τας διάδοχο του Κωνου
υ άπορία του πώσ εφοί-
ωποιο υποστηρίχοντες ένα
ον τρομοκρατων.

αποτου θελήσαντος νά πα-
ποσοσώκος τον υπολογόν
οικω 'Ρβου του ειπε

πρωτολύ νεος διά νά δι-
υ πυροβολικόν ολοκληρωσ

και τις γρήγορα εις τα πε-
των και απ' εκει ερχομαι
εληώς ο στρατηγός, προσ-
ω τον ολολεμον υποουρ-

παρέμεινε Ισαμπτος.
άοτης τότε άσνηθεις νά με-
αδαιαν διαγραφή των τα-

απο-
απο-
απο-
απο-

ον εκαμε νά στρέψη τα
ου βλέμματα προς άλλους

τότε νά λάβη ύποψησιν.
Σουλτάνου και θα περιέ-
ρη άβλιότητα των προση-
αν αν ο αδελφός του 'Ι-
αν βροίθει.

ηματα αν το'υπουργείου
οικων Δουσις-δὲ Πον-
εν ενεδιμηθη αίρνης και τον
εξ την τοπογραφικήν ύ-
αυ' ήν ακριβώς σιγγιμή
απαχορήγη εις Κωνσταν-

ον εβλινεν η Ανατολή
ει από οφθαλμόν μεμακρυ-
πλοδτων και την δόξαν.

εία δ'ως μουσουλμανική
τη ψυχή του κατά την
ηγ.

να με κόμουν νά άψηφώ
αί την εισησημένην, εγραφε
ελφον του 'Ιωσήφ, και αν
ουδηση φίλε μου θα κα-
κή παρημερίσω όταν ε-
εμου οχημα.

κωνων γωρον του 'Ισ-
α πλάνος οπτασία ελκνε
τους λογιμούς του δια-
τολίστον ακινοβολον, εμ-
και άριστοκρατικώτης,
καισαν εις παλαιάν κοι-
αία εις την όποιανθάδωση
του, το όνομά του και η
εταλλαγμα θα βιανοποιήση
ε του, θα το δώση τηνοι-

Ερ'δότερον, οι Βούλγαροι, ήτοι κατά
τ' τρίτον δεκαήμερον του 'Ιουνίου του
1914, εμπλακέντες εις πόλεμον μετά
των τώσ συμμάχων των 'Ελλήνων και
Σέρβων και μη δυνάμενοι νά κρατη-
θούν εις την Ραιδεστόν, άπειλομένην
από στιγμής εις στιγμήν νά καταλη-
φθῆ υπό των στρατευμάτων του 'Ελ-
βε διαροήσαντος την προσυναφθει-
σαν μετά της Βουλγαρίας συνθήκην,
επεχείρησαν νά παραδώσουν την πόλιν
άμνηται. "Όλος παραδόξως όμοιος, ο
μεταβας μετά άπαιροτής Βουλγαρον δι-
οικητής Ράιτσοφ συλληφθείς υπό των
Τούρκων άξιωματικων μετήχθη επί ε-
νός τουρκικού πολεμικού μετά των λοι-
πων μελών της άπαιροτής. Το
γεγονός το'υτο ήρξεσε νά σκορπίση τον
παικόν εις τους Βουλγαρους όστινες
παραλαβόντες δι.τι ήδονήθησαν εις πο-
λύτιμα σκευή και επιπλα-
ων των τούρκων και
τοάτησαν προς το Μ-
θεν σιδηροδρομικόν
Βουλγαριαν.

Οι Τούρκοι πο-
κόην προέβησαν
απο-
απο-
απο-
απο-

Και το κομβολογιόν
του άτυχο'ς ελλητισμού
εκοιζέσεται. Πριν ακόμη συνάθωσι οι
Ελληνες Ραιδεσθηνοί, επήλθεν η επι-
στρατευσις της Τουρκίας κατά το 1914,
κατά την όποιαν η άλκη του ελληνικού
πληθυσμού υπέκεινεν εις τα άνηκουστα
βίαια άτινα υπέστη εις την κατα-
σχευήν οδών και οχυροματών εις την
χερσονήσον της Καλλιπόλεως. 'Επιλο-
λούθησαν οι άγριοι εκτοπισμοί των κα-
τοίκων της υπαίθρου τα άκνητα των
όποιων ήγεμόνησαν, αι δε άμπελοι
και κερσώρητοι κόποι και μόχθοι ε-
των ολοκληρών εξερούξώθησαν.

'Επί τέλους ήλθεν ή ανακαχητομεγάλου
πολέμου και η Ραιδεστός κατελήφθη
υπό διςυμμαχικών στρατευμάτων.

'Εν τώ μεταξύ κρηγυθέντος του κινή-
ματος του Ταγιάφ πρώτη των άπελευ-
θερωθεισών πόλεων υπήρξεν η Ραιδε-
στός, εντός της οποίας εισήρχετο ενδό-
ξως εν μέσφ του άλλοφρονος ελληγι-
σμού ο άειμνηστος βασιλεύς 'Αλέξαν-
δρος και ο τών στρατηγός και άρχηγός
του δημοκρατικού κόμματος Κονδύλης,
λέον νά σημειωθῆ ότι ο ελληνικός πλη-
θυσμός ούδευαν βιαιοπραγίαν υπέστη
έν μερους των Τούρκων, τελών υπό
την προστασίαν των άγγλικών στρα-
τευμάτων.

'Αλλ' η Ραιδεστός μετά διετή ελευ-
θερίαν επέπρατο νά γίνῃ το θέατρον
τραγικών οκηών με την εις αυτήν
άποβίβασιν του κωματος των εκ μικρο-
σίας ελληγικών πληθυσμών. Το τί εγί-

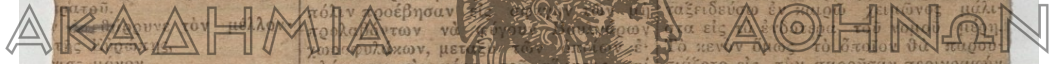
νε τότε, ασθάνομαι άσθενείς τας δυ-
νάμεις μου νά το περιγράφο. Τοιούτο-
τροπος οι δυστυχεις Ραιδεσθηνοί εργα-
ταλειψαγτες την κινήτην και άκίνητην
π ρουσίαν των και παραλαβόντες μό-
λις από ένα σκεπασμα, επεβιάσθησαν
των άναμενόντων εις τών λιμένα των
μεταγορικών άποστολιών και ενδ'ακρης
άπεχειρήσαν το πάτριον έδαφος.

'Εκατομύρια ομάδες σιτηρών και
άλλων γεωργικών προϊόντων εργατε-
λείφθησαν εις την διάθεσιν των Τούρ-
κων ελλείπει μεταφορικών μέσων.

Χάρις εις τον καλόν φίλον μου Στρού-
βινσον ικανοποίησθ πλήρως την επι-
θυμίαν μου και δέν εβίωσα λόγους νά
τόν εύχαριστήσω διά το'υτο. 'Αλλ' η ά-
ποστολή μου ειχε λήξη και έπρεπε νά
έπισκεφθώ και άλλα μέρη της περιο-
χής αυτής δι' αυτό επαγγαμν νά άνα-
χωρήσω. 'Εστάθη όμως άδύνατον νά
άναχωρήσω διότι ο φίλος μου με έ-
κράτησε σχεδόν διά της βίας, όποτε ή-
νιγκάσθη νά παραμεινω και ειχε δι-
καιον ο κ. Στρούβινσκη διότι διά λό-
γους εδνοήτους, δέν ήτο γράνιμον νά
αξιδεύω ε-
α εις ε-
το κεντ-
αιάξτε εις την προσθεν περιγραφήν
μου, συνεκλήρωσεν ο κ. Στρούβινσκη,
όστις μου έδωσε τόσον συγκεκριμένης
πληροφορίας περί διαφόρων πόλεων,
κοινοπόλεων και χωριών, ώστε πάσα
μεταβασίς μου προς τα εκει έπερίττεινε.

Ο'υτο, ο κ. Στρούβινσκη περιελθών
πολλάς τας διαφόρους πόλεις λόγω
της ιδιότητός του, ως ασφαλιστού μου
εξιστόρησε την σημερινήν κατάστασιν
των περίξ χωριών του Ναϊκμοί το ό-
ποιον μάτην νοσταλγεί την παλαιάν
δόξαν του, οτε πρό της εκκινώσεως ή-
το το θέρετρον των προσόντων της
Ραιδεστού, του Κιουσελέ, Αρακλή, Η-
ρακλεία, Σουλτάν Τουφλή, Βοκή 'Ε-
ρακλή, Κατζήλιο κειμένων βορειανα-
τολικώς της Ραιδεστού και ως επί το
πλείστον κατά μήκος της παραλίας ως
και των νοτιοδυτικώς κειμένων ελληγι-
κωτάτων άλλοτε χωριών Κομβόπο, Σ-
χολαρίου, 'Αρδημ και των κοινοπολε-
ων και πόλεων Γάγου, Χόρας, Περι-
στάσεως, Μυροσφύτου, τα όποια έπλεον
εις πλοτον με τα όραια προϊόντα
των ποδ ποιήγαγον, ως κρασί, κω-
κούλια και δημητριακά. Δέν παρέλει-
ψεν ο φίλος μου νά μου άναφέρη και
περί των Μαζάρων, Κεσάνης, Σημ-
βρίας, 'Επιβατών και άλλων ελληγι-
κων άλλοτε κέντρων και ως μου έτόνη-
σεν άπεριφράστως, εις δια αυτά τα μέ-
ρη άραιώς ο'υτο κατοχημένα είναι
πλέον η εκδηλοη ή άπορεία του ελλη-
γικού στοιχείου, το όποϊον έδιδε προ-
πολεμικώς τον ρυθμόν εις την γεωρ-
γικήν και έμπορικὴν κίνησιν.

ΔΘ. ΖΑΡΔΑΛΙΑΗΣ
ΑΥΡΙΟΝ: 'Η συνέχεια

M. N. 16 P. 1932

ΠΑΡΑΛΙΑ ΠΑΙΔΕΣΤΟΥ

Από βιβλιοπωλεία, μέχρι Συλλόγου...
Και είχαν όλοιο, διότι αυτό το διε...

Προς την Τυρολόην
Γράφετε να τελειώσω πλέον με την...

Δεν τον υπερίσκει πλέον η να με...

Το διάταγμα τούτου χρονολογούμενον...

Ο σπουδαίος Βοναπάρτης, δά με...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Η συνδιάλεξις μας έχει περιστρέφω...

Ο φίλος μου δεν είχε άδικον να με...

Είχα σκευθή πολύ πρού και κατέβη...

νομία υπερβολικώς άναφρα μόνον, δι...

Η όρα ηρο κατάλληλος όπως έγρα...

Και πρίν άκόμη χαρητήσω τόν κ...

Και πρίν άκόμη χαρητήσω τόν κ...

Η συνδιάλεξις μας έχει περιστρέφω...

Ο φίλος μου δεν είχε άδικον να με...

Είχα σκευθή πολύ πρού και κατέβη...

νομία υπερβολικώς άναφρα μόνον, δι...

Η όρα ηρο κατάλληλος όπως έγρα...

Και πρίν άκόμη χαρητήσω τόν κ...

Ο φίλος μου δεν είχε άδικον να με...

Και πρίν άκόμη χαρητήσω τόν κ...

(Ανοδωθ βε)

M. N. 16 P. 1932 ΑΘ. ΖΑΡΦΑΛΛΙΜΗΣ

M. N. 16 P. 1932 ΑΘ. ΖΑΡΦΑΛΛΙΜΗΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Η συνέχεια